

Yakın Tarihten bir sahife:

Kremlin Sarayında geçirdiğim geceler...

Yazan:

Nizamettin Nazif

Üçüncü sayfamızda okuyunuz.

Bu sabahki tebliğlere göre Stalin hattındaki vaziyeti gösterir harita

RUS RESMÎ TEBLİĞİ

**Düşman Moako-
vaya
sarkma-
ğa çalı-
şıyor**

**22 Alman ve 4
Rus tayyaresi
düştü**

*Birçok Alman mo-
törlü kuvvetleri
tehlikeli vaziyetlere
düşürüldü*

Londra 16 (A. A.) — Sovyet Resmî tebliği — Merkezde ve simalde, Kızıldoru tarafından yapılan mukabil taarruzlar, gittikçe şiddetlenmektedir. Almanlar şimdi bütün kuvvetleri ile simalden ve simali şarkiden Moskova'ya sarkmağa çalışmaktadır. Fakat bütün hücumları tardedilmekte ve müthiş zayıflar vermektedirler. Alman motörlü kuvvetlerinden bir çok gruplar pek fena vaziyetlerde sıkıştırılmıştır. Sovyet tayyareleri, dalga dalga akınlar yapmakta ve cepheye en yakın tayyare meydanlarını duruma an vurmaktadır. Tayyarelerimiz, Romanya'da, dün de büyük bir muvaffakiyetle hücum etmişler ve hava harp'lerinde 22 Alman tayyaresi düşürmüştür. Bu muharebelerde biz 4 tayyare kaybettik.

**Asor adalarına
asker yığmakta
devam ediyor**

Lizbon 16 (A. A.) — Asor adalarındaki garnizonu takviye için yeniden kuvvetler gönderilmiştir.

ALMAN RESMÎ TEBLİĞİ

**Almanlar
dünde 80
k.metro
ilerlediler!**

Londra 16 (A. A.) — Alman resmî tebliği — Cepheden her tarafında ordularımız, durmadan ilerlemektedir.

Simale ve simali şarkideki hatlarımız 80 kilometre ilerlemişlerdir.

En Son Havâdis — Demek ki Moskova yolu 80 kilometre daha kısalmış bulunuyor.

**Rabat da 20 Hür
Fransız tevkif
edilmiş**

Londra 16 (A. A.) — Alman radyosu bir Tanca telgrafına istinat ederek Rabat'da bir hür Fransız suikastı keşfedildiğini ve 20 kişinin tevkif edildiğini bildirmektedir.

**Vişi,
Akâ
muahedesini
tanımıyor!**

Vişi 16 (A. A.) — Suriye müta-rekesine ait metin, Fransanın gerfine uygun değildir. Suriye ve Lübnan üzerinde Fransanın haklarını kabul eden hiçbir madde yoktur.

General Dentz, murahhas general Vrdiyak vasıtasıyla yalnız askerlerle müzakere etmiş olduğu için bu muahedeye bir siyasi kıymet verilemez.

**Alman
taayyareleri
Süveyş hücum
etti!**

Üç gemi battı, iki gemi hasara uğradı
Berlin 16 (A. A.) — İyi haber alan kaynaklardan öğrenildiğine göre Alman hava kuvvetleri, Süveyş'deki düşman gemilerine hücum etmiş ve üç gemi batırmıştır. Her biri 6000 tonluk iki gemi tahrip edilmiştir. 14 bin tonluk bir gemide bir çok infilâklar olmuştur.

**Beş milyon
işçi durmadan
silâh yapacak**

Nevyork, 16 (A. A.) — Amerika askeri fabrikalarında, bir yıl önce 400 bin işçi çalışıyordu. Şimdi 2,5 milyon işçi çalışmaktadır. Bu yıl sonunda bu miktar beş milyona baliğ olacaktır.

**Avustralya,
komünistlerle
uyuştu!**

Sydney, 16 (A. A.) — Bahariye nazırı Hughes radyoda söylediği bir nutukta Sovyet işçileri kendi hükümetlerine nasıl müzaheret ediyorlarsa Avustralya komünistlerinin de Federal hükûmetine müzaheret etmelerini istemiştir.

makberesine defnolunacaktır. Merhuma Taarrutun rahmetini diler ve kederli ailesine taziyelerimiz sunarız.

Karadenizde Romanya sahillerinde bir Alman tarassud müfrezesi

İNGİLİZ RESMÎ TEBLİĞİ

**Rotterdam,
Bremen ve
Hanovre
bombalandı!**

Londra, 16 (A. A.) — İngiliz hava kuvvetlerinin tebliği:

14/15 gecesi İngiliz bombardıman tayyareleri Brene ve Hanovre şehirlerini şiddetli surette bombardıman etmişlerdir. Her iki şehir üzerine dört toplar ve yüksek infilâk kudretli bomba ile binlerce yangın bombası atılmıştır. Brene doklarında ve Hanovredeki sanayi binalarında büyük yangınlar çıkarılmış ve mühim hasarlar tevli edilmiştir.

Keza Almanyanın batı şimalinde müteaddit diğer hedefler de bombardıman edilmiştir.

Küçük bir teşekkül Rotterdam doklarını bombardıman etmiştir.

**Birleşik Amerika
Akdenize de el attı**

Cebelüttarik 16 (A. A.) — Batı Akdenizdeki vaziyet Cebelüttarik valisi ve başkumandanı general Gort ile Amerika hükûmetinin Ortasark ve Akdenizdeki heyeti arasında müzakere edilmiştir.

Bu heyet bir kaç gün Cebelüttarikta kaldıktan sonra şimdiki İngiltereye hareket etmiştir. Heyet daha evvel Ortasarkta giderek beş hafta kalmıştı. Heyet Harriman reislik etmekteydi. Amerika hava kuvvetleri generallerinden «Boyce» de heyete dahildir.

**Ticaret Müdürlüğü,
teneke dağıtmağa
bugün başladı**

Memlekete gelen teneke, den 1875 sandığı İstanbul ihtiyacı için ayrılmıştır. Ticaret Vekâleti bu tenekelerin tevzi işi için muntaka Ticaret Müdürlüğüne bir talimatname göndermiş ve tevziatın ne şekilde yapılması lazımgeldiğini tasrih etmiştir.

Öğrendiğimize göre tevziat ilk önce konserve ve gazozcuların ihtiyaçları göz önünde tutularak yapılacaktır.

Hesap edilerek gazozculara

Eyüp cinayetinin muhakemesine başlandı
Katil, kanlı bıçağını, kahvecinin cebine koymuş!

Cumartesi günü akşam üzeri Eyüpe komşusu İbrahim oğlu Kutsiyi bir tavuk meselesi yüzünden yolunu bekleyip bıçağıyla öldüren Velinin muhakemesine cürmü meşhûr kanununa göre birinci ağır cezada başlanmıştır. Katil Veli evvelki ifadesini tekrarlayarak ezcümle şunları söylemiş: « Ben temmuzun on üçüncü pazar günü gece dokuz saatlerinde annem, hemşirem ve fabrikamız kalfalarından Şevketle birlikte Eyüp bostan iskelesinde Rahminin gazinosunda oturuyordum. Bir aralık Şevket bizden müsaade olarak ayrıldı. Ben de annem ve hemşirem bu akşam biraz gecikeceğimden beni beklememelerini söyledim. Ve onlardan ayrıldım. Bundan sonra katilin kanlı bıçağını saklayan kahveci Mehmet sorguya çekilmiş, o da Velinin bıçağını sakladığını, katilin, haberi olmadan sebine koyduğunu söylemiştir. Mehmetten sonra 11 şahit dinlenmiş, gelmeyen şahitlerin celbi için mahkeme başka bir güne bırakılmıştır.

Bir senelik ihtiyaçları burada 40, konservecilere ise yüzde 33 nisbetinde dağıtılacaktır. Tevzi işine bugün başlanmıştır. Dün muntaka ticaret müdürlüğü tüccarlara bir tezkere göndermiş, gelip tenekelerini aldıklarını bildirmektedir.

Birkaç Satırla...

**İmrâlı,
tecrübesi**

Hâmid Refik

«İmrâlı» tecrübesi, ceza hukuku sistemlerimizde değişiklik yapılması lüzumunu ihtar eden vakıtalardan biridir. Cezanın bir intikam veya kefarete telâkki edildiği devirlerden çok uzaklardayız. Hattâ, bu bakımdan, Lombrozoz bile bir dereceye kadar eskimiş bir mektep sayılır. Onu takib eden «ictimai adalet» nazariyesi ise, cemiyet ehline ferdi kökünden budayan bir ırptandır. Tecrübeler ve misaller göstermiştir ki, ceza, işlenmiş bir suçun ve maddi bir manevî bir karışığıdır. Bir tazminat telâkki değil, müddetçe, hayırlı ve faydalı bir müesseses olmaktan çıkmakta, kökünde hep o içtîdai intikam hissi ve itiyadi gizli bulunan zâik bir ilesilâmel cerezesinin duraklamaktadır. Halbuki hak ve doğru bir anlayışa göre, ceza, ceza, suçluyla yani «ictimailik hastası»na, içine düştüğü kaosdan kurtararak kosmos'a kavuşturmak ve cemiyete iade etmektir. Bunun için suçlu en ince teferruatına kadar düşünülmüş ve tanzim edilmiş yeni bir cemiyet disiplini içine almak ve ona, bu muvazene dünyasının lezzetleri mu kabilinde ruhunun paslarını gidererek, içtimailik hislerini tekrar kazandırmak ister.

İşte «İmrâlı tecrübesi», bizde, bu zaruret idrakının ilk ve muvaffak nümunesidir. Burada «mahkûm» suçunun karadamlı, kasımlı, ölünciye kadar tasnîk ezâmından kurtulmakta, vieden azabile birlikte cezanın ağırlığı, yitilmi, hususi bir hürriyet havası içinde, tıpkı bir buhar gibi suurundan salıvermektedir. Bir nevi «deruni yıkanma» neticesinde erişilebilen bu suur temizliği, suçluyla, bütün kirlilerinden sıyrılmış olarak tekrar eski âlemine kavusmak imkânı kazandırmaktadır. Bu itibarla «İmrâlı» yukarı dedi, yapıcı bir müessesedir, örnek ittihazına değer.

Doktor Ziya Gün öldü

Bir «pinti», gibi yaşayan, bir «veli», gibi ölen adam

**Yarın bir Millî Cenaze alayı
yapılarak gömülecek**

**Tabutu Üniversite önüne getirilecek ve
talebeleri burada son hürmet merasimini
yapacaklar**

Bir milyon liraya yakın servetini üniversiteye bağışlamak suretiyle fazilet ve feragatın eşsiz örneğini vermiş olan doktor Ziya Gün arkasında uzun ve parlak bir mazi, etrafında bütün bir memleket ve gençliğin takdiri, gıpta ve hayranlık hâleleriyle örülmüş saygısı; her fani gib, fakat her faniden üstün ve başka şartlar içinde ömrünü tamamlayarak, nihayet hayata gözlerini kapadı.

Doktor Ziya Günün bu suretle maddiyatı aramızdan ayrılmış olabilir; fakat maneviyatı, ve hatırası, aziz bir kıymet olarak, daima hafızalarımızda yaşayacaktır. Bunun en büyük teminatı, ilme, insanlığa ve milli hislere bağlılık bakımından tesis ettiği misli görülmemiş «mükâfâtı» ve vakfıdır. Biz

Bir pinti gibi yaşayan bir veli olarak ölen doktor Ziya Gün

kamları, vazife ifasına davet ediyoruz.

Millî sağ ve aziz ölünün ruhu şâdolsun.

— En Son Havâdis —

Bir kaç ay evvel, bir milyon liralık servetini üniversiteye terk etmiş olan memleketin tanınmış göz doktorlarından ve eski üniversite profesörlerinden Ziya Gün, dün gece teavi edilmekte olduğu Cerahpaşa hastahanesinde şeker hastalığından vefat etmiştir.

Merhum servetinin yüzde yirmi beşine kardeşlerinin çocukları olan 14 kişi arasında taksim edilecekti. Diğer kısmı da, ölümünden evvel, tesbit etmiş olduğu ilim işlerine tahsis edilecekti. Bu işle üniversitede profesörlerden teşekkül edecek bir heyet meşgul olacaktır. Merhumun cenazesi, yarın 12 de Cerrahpaşadan kaldırılıp Be-yazıt camiline getirilerek namazı orada kılınıktan sonra, talebesinin elleri üzerinde üniversiteye götürülecektir. Orada, profesörler, doçentler tarafından hitabeler yapılacak, ve Eyüpsultandaki

En Son Havadis'in
Edebi Tefrikası-81

"Fethi bey, " - Hah şöyle...
-dedi!- bak şimdi aklım erdi..."

"Hiç, istibdadın Nazırları
ile istibdadı devirmek
mümkün olabilir mi?,"

Müellifi : Nizamettin Nazif

Bir Güzel Kadın ve Tarihten Yapraklar

ASPASIYA...

Erkekler, onun câzibesine tutulmuşlardı. ne yaptıklarını bilmez bir haldesevgililerinden ayrılıp birer ikişer, bu güzel kadına yaklaşıyorlardı...

"Ve, kızı kucaklamak için fırsat kolladıkları anlaşılan dört beş genç, onu kollarından kavrayıp boş kalan mermer kaidenin üzerine çıkarınca ..."

Dükkü kısmın hülasası:

(İsyanı doğumundan beş asur önce Foça, kadınların güzellikleriyle meşhurdur. Koyu yeşil gözlü, mermer yüzlü Foça kadınları bugün mabede konan yeni Venüs heykelini görmeğe gideceklerdir. Bu heykeli Atina diktatörü Perikles'in sevgili Aspasiya hediye etmiştir. Bu kadın devrinin bütün âlimlerini, generallerini, zenginlerini, esirlerini, gençlerini ve ihtiyarlarını kendine âştık etmiş bir Anadolu güzelidir. Yaptığı rezaletler ayıkla çıkmıştır. Şimdi o da sevgili Periklesle ölmüş bulunmakta. Foça mabedine hediye ettiği heykelin yapılmasında kendisi modellik etmiştir.)

İriyarı bir delikanlı yanındaki kadını havaya kaldırarak bağırıyordu:

- Birde şuna bakın, benim sevgilime bakın!

Yazan :
Ensarî Bülent

- 2 -

Başını sevgilisinin göğsünden ayıran bir genç kız, avazı çıktığı kadar haykırdı:
— Alimleri, generaleri, hâkimleri ve köleleriyle birlikte bütün Atinayı kendisine tapındıran kadın, Periklesin o meşhur Aspasiyası bu muymuş? Doğrusu böyle bir vücudü girilip girelmez kâşıkamak büyük bir cür'ettir.

Bir şair için şübhî, bir kahraman için zaferlerinin tarihini ebedileştirmek nasıl bir hak sa, çok güzel bir kadın için de bütün bir nesle şehvet sunan bütün bir iklimi hayran eden endamını ebedileştirmek bu şehirden böyle bir hak olarak tanınıyordu. Foçalıları daha ileriye giderek her kadını vücutü ile bir Venüs yaratmak, bu Venüse kendilerini tapındırmak hakkını da tanırlardı. Ne tekim işi mabedindeki Venüsü kaldırıp atmışlar, Onun yerine Aspasiyanın heykelini koymuşlardı. Fakat Foçada Venüsün manası büyüküktü. Foçalıların tapınacakları Venüs, göğsüyle bütün kadınların göğüslerini ve kalçalarıyla bütün kadınların kalçalarını güzel olmalıydı... Foça mabedinde aşkın Allahı olarak duracak bir Venüse baktıkça Foçalıları:

— Bir de şuna bakın! Benim sevgilime bakın.
Bunu bir cür'undur takip etti. Kadınların güzelliklerini teşhir etmek için birbirleriyle yarış ettiler. Tembellik edenlerini yanlarındaki erkekler zorladılar. Her erkek sevdiği kadını ve kadın sevdiği tarafını beğendirmeye çalıştı. İhtiyar korktu ve kaçtı. İşte o zaman Foğanın bütün güzel kadınları ve bütün orada bulunan erkekler genç bir kıza hayran hayran bakakaldılar.

— O! Ne güzel!
Bu güzel o kadar güzeldi ki kadınlar bile kıskanamadılar. Bu güzel o kadar güzeldi ki, hiç bir erkek tek başına ona sahip çıkmak istemedi. O, bir ilâhe gibi güzeldi. Bu güzellik bir an içinde herkesi sardı. O nu ilâhi bir hisle sevdiler.
(Daha var)

Suriye muharebesine nihayet veren muahedenin imzalandığı şehir:

AKKÂ...

Cezzar Ahmet paşa -bir Türk Eseri olan büyük saat-Filistinde tedhiş hangi gün yapılır? - Akkâ'da ölüm, Doğum, Düğün...

Yazan:

Güzin Gürman

[Suriye muharebelerine nihayet veren muahede, iki üç gün evvel, uzun müzakerelerden sonra Akkâ'da imzalandı. Akkâ Filistindedir.

Muharrir arkadaşımız Bayan Güzin Gürman Suriye ve Filistin'i çok iyi tanıdığı için, size bir Akkâ röportajı yazmıştır. Sözü muharrir bırakıyoruz.]

Beruttayız. Bu şehir, Lübnan Cümhuriyetinin merkezidir. Akkâya gideceğiz. Bunun için, Beyrutun meşhur Burc meydanından otomobile bineceğiz.

Burc meydanı, ortasındaki parkı ile ve her tarafındaki heykeller ile bir açık hava müzesi andırır.

Bu seyahat için, hafif giyinmek lazımdır. Malûm a... Bu diyar, bilhassa temmuz ayında, cehennem gibi sıcak.

Yol asfalttır. Fakat ne de olsa bu sıcakta çekilir gibi değildir. Fakat göreceğimiz şeyler, az çok bu zahmeti karşılayabilir.

Otomobilimiz Burc meydanından kalktı. Şimdi, göçümüzün ölümleri, bizim kalpimizin üstünü açarak meyvâ hali ile yanyana getirebiliriz. Mağazalara da kefen gibi birer beyaz entari giydirebiliriz. Bellerine birer kırımızı kuşak takınırız ve tepelerine, kenarları terden yağlanmış birer fes kondururuz.

Burası Beyruttan çıkınca karıştırdığımız "Kasaba pazarı" dir. Bundan sonra otomobilimiz, zeytin ve cam ağaçları arasından gök renkli bir yılan gibi kıvrılıp uzayan asfalt yol üzerinde ucuca. Küçük küçük büyük, bir çok köyler, sağımızda solumuzda belirip arkamızda kayboluyor.

Susadınız değil mi?

Bakınız, karşıda bir küçük kır kahvesi var. Gördünüz mü? Suyu orada bulacağız. İyi ayran da bulunur. Kahvenin üstünde, ki çift pencere, beyaz badana, lübnan bir oteldir. Bizim köy evlerine ne kadar çok benziyor.

Geldik. Fakat suyu nasıl isteyeceğiz?

Durunuz aklıma gelir gibi oluyor. Bundan evvelki seyahatimde biraz arabe öğrenmişim. Nasıldır bakayım? Haan... Tamam, buldum!

— Yaa seydi, ene âtiyni maa... — Enrek ya sitti!

Arabada acemiliğime mi gülüyorunuz? Gülmeyiniz. Ben olmasaydım, siz bu kademide beceremeyecektiniz. Fakat gülseniz de zarar yok. Zira gülmek sırası şimdi bana da gelecektir. İşte su geldi. İçseniz e. Bardak mı istiyorsunuz? O âlet burada yoktur. Nasıl mı içerler suyu? Gösterelim:

İşte şöyle:
Desti havaMâ sd emfâ ddm Destiyi havaya kaldırıp ucunu ağzımıza değdirmekten suyu bosaltırız.

Ooh... Ne de soğuk! Haydi buyurunuz, bir de siz deneyiniz.

Ooov... Vah vah vah... Yarı sırt üstünüze döktünüz. Bir kısmı da genzinize kaçtı. Görüyor-

sunuz ki bu cambazlığı başlatmak hiç de kolay bir marifet değildir.

Artık hududa yaklaşıyoruz. İşte, su yokusun ucundaki tünel gibi yer, Suriyeyi Filistinden ayırmaktadır. Korkmayınız, pasaport muamelesi uzun sürmeyecektir. Zira iki taraf da birbirinin her türlü kaçakçılarını azami kolaylık gösterirler. Maa-

mefih İngiltere dostu Fransaya ve Fransa dostu İngiltereye (1) en ufak bir siyasi emniyet göstermediği için valizler, dikkatle muayene olunur. Zira Filistinde de patlayan dinamitlerin Suriye den ve Suriyede patlayanların Filistinden tedarik edildiği iki taraf da malûmdur. İşte bu nun içinde ki hudutdan geçen ken aramızın her tarafı söktülüyor.

Artık deniz, yolunuzun bütün devamına, kâh kaybolacak kâh belirecek, âdetâ bizimle bir saklambaç oynayacaktır.

Zlib...

Şirin bir köy. Burası Akkâya on beş dakikâ çeker. Akkâ zenginlerinin servetini yapan bütün o portakal bahçeleri, muz tarlaları, zeytinlikler meyvâ ağaçları hep buradadır.

Fellâhları bakınız. Yüzlerinin deki işaretler, çizikler olmasa, şu bol bütüllü, rengârenk seridli eteklikleri ile bizim tunc yüzü köylülerimize ne kadar benzeyecekler. Etrafımız gibi portakal, mandalina, muz ve hurma kokuları içindedir. Nihayet Akkâya ulaşıyoruz. Şu solumuzda, uzanan kemeri uzun duvar, su bentleridir. Akdenizden gelen rüzgârın salladığı su ağaçlardan bir kısmın yaprakları birbirine çarpınca, yillerce İspanyol rakkasesi kasten yellerini oynattırmış gibi bir ses geliyor. Bunlar, kaçuğu ağaçlarıdır ki Akkânın servetini biraz da bunlar temin eder.

Haydi, şimdi, surada bir tamlık evine girip "emek yiyelim, biraz da dinlenelim. Ev sahibi, mutlaka misafirperverdir. Sıcak kardığı yemeğin ilk şahane "Kubbe" lerle doludur. Sonra Ful denilen küçük baklalar yiyeceksiniz ki yalnız burada bulunur.

Yemekten sonra, birer sade kahve ikram ediliyor ve siyahı kuşaklı beyaz mermer evden çıkıp şehri gezmeğe başlıyoruz.

Sahilde, hâlâ sağlam duran burclarıyla Akkâ kalesi birer Cezzar Ahmet Paşayı hatırlatıyor. O ki burada imparator Napolyona, ilk defa meğlûp olmanın acısını tattırmıştır.

Ooov, bakınız bir cenaze geliyor. Burada ölüm merasimi biraz gariptir. Önde davullar çalıyor ve onları, sesleri davul gümürtülerine karışan hafifler, yanık ilâhiler söylüyorlar, yanık ilâhiler söylüyorlar, yanık ilâhiler söylüyorlar.

(1) Bu seyahat üç yıl önce yapılmıştı. O zaman bu iki devlet müttefikti.

(Devamı üçüncüde)

girdiği kaptan şekil almaz, o kabı istediği şekle sokar. Günün birinde Fethi bey de hayatın ve tecrübenin elinde yuğurla yuğurla sakalını bir hudut taburunda ağartmış ayalaylı binbaşılar kadar pişkinleşmişti. Buna rağmen bulundugu tepeden Kesriye gölüne gözlerini daldırdıkça, mektep sıralarının hülyalarını hasretle hatırladığı dakikalar, yine az değildi.

Zagoriç köyünde intihar eden Bulgar doktorun cesedi Kesriyeye getirildiği günün akşamı, Fethi bey, bölüğe misafir gelen bir arkadaşını, evine yemeğe davet etmişti.

Bu, umumi müfettişlik kurmayına mensup binbaşı Hakiki beydi.

İyi isinmiş bir odada, bir kış gecesi, sevilen bir arkadaşla o mevzudan bu mevzua atlayarak çene çalmaktan daha zevkli ne vardır?

İşte bu iki arkadaş ta dereden tepeden konuşarak sigaralarını teldirmeye başlamışlardı. Bir aralık, Fethi bey, arkadaşının kendisine dikkatli dikkatli bakışını farketti. Tam bu sırada binbaşı, damdan düşer gibi sordu:

— Haberin var mı Fethi? Büyük bir cemiyet kuruldu.

— Bir cemiyet mi teşkil etti?

— Evet...

— Niçin acaba?

— Abdülhamidin istibdadından kurtulmak için.

— Yaaa!... Ey kimler varmış bu cemiyette?

— Binlerce âza sayıyorlar.

İstanbuldaki büyüklerden bir çoğunun bu cemiyete girdikleri muhakkak:

Fethi bey son derece soğuk kanlı bir gençti. Öyle âni heyecanlara kapılmaz, bir şeye aadamaklı kanaat getirmeden öyle akıntıya kapılıp sürüklenmez ve gürültüye papuç bırakmaz.

Bir iki saniye kadar düşündü. Sonra:

— Sormak ayıp olmasın ama... -Dedi- bu cemiyetin merkezi nerededir?

— Selânikte.

Bu olmadı işte. İstanbulda bir çok büyük adamlar bu cemiyete dahil olsaydı umumi merkez Selânikte olur muydu?

Genç kurmay namzedinin bu âni çevirme hareketi, binbaşısı boş avlamıştı. Durakladı. Bu sefer Fethi bey cepheden hücumla geçti.

— Haydi, haydi... çıkar şu ağzındaki baklayı. Hem sen bana niçin geldin? Daha doğru su benden ne istemek niyetindesin? Sizin için ne yapabilirim? Bunu söyle bana?

İsmail Hakkı bey, bir kaç dakikâ kadar sustu. Düşünür gibi oldu. Bir tereddüt geçirir gibi oldu. Nihayet şunu söylemeye mecbur oldu:

— Fethi, sen ne temiz bir arkadaşsın. Selânikte bir cemiyet teşekkül etmiştir. Bu cemiyet evvelâ dünevver siviller arasında dal budak saldı. Sonra orduya kol attı. Şimdi biz, üçüncü ordu subayları mümkün mertebe çok arkadaşın bu ce-

miyete girmesine çalışıyoruz. Askerlerin müzaheret edecekleri bir ihtilâl kolaylıkla muvaffak olabilir. Kesriye tarafında teşkilât yapmak vazifesini sana vermeyi düşündük. Ben de buraya bu iş için geldim. Şimdi, çabuk söyle kabul ediyor musun? Etmiyor musun? Ediyorsan, askeri teşkilâtın merkezi Manastırdır; sen derhal kadroya sokarız, olur bitir.

Fethi bey güldü:

— Hah şöyle... İstanbuldaki nazırların cemiyete dahil olduklarını söyledin zaman ürkmüştüm. Hiç istibdadın adamları ile istipdat devrilir mi? Fakat mademki hakikat bu merkezdedir; bu dakikadan itibaren beni de defterinize kaydedebilirsiniz. Teşkilât yap mek meslesine gelince, burada bütün kuvvet, benim bölüğümde.

Yanındaki subayları kandırdım mı Kesriyenin korkulacak tarafı kalmaz.

Bir iki gün sonra başka subaydan Ohri kasabasındaki subaylardan bazıları ile tavla oynayarak, gevezelik ederek günü geçirmiş sonra "deppyoy-depo" kumandanı Niyazi bey evinde odasında müsafir kalmıştı. Aynı subay, kaza kaymakamı Kâni beyi de ziyaret etmişti ama, aralarında ancak şu kısa muhavere cereyan edebilmişti:

— Subay söyleyeceğim sırı muhafaza edeceğinizi namusu nuzla temin eder misiniz?

— Kâni bey "evet..."

— Selânikte bir gizli cemiyet kurulmuştur. Bu cemiyetin hedefi, askeri bir isyanla Abdülhamidi devirmektir. Bu cemiyete âza olmayı bu cemiyetin talihine iştirak etmeyi kabul eder misiniz?

— İstibdadı devirmeğe çalışanlarla her zaman beraber olacağım. Yalnız, ben burada hükûmetin nüfuzunu temin eden bir kaymakamım. teşekkül edecek herhangi bir ihtilâl cemiyetine girmiş olmamdan ne çıkar? Fakat, ben burada fikirlerinizi terfî edenlere göz yu maram cemiyetin bundan istifadesi çok olur."

★

(Daha var)

Bu, hakikaten, kırk yaşlarında kadar görünen ufak tefek çirkin kadın, çok uzun boyunu; zayıf çehresi, kalın fakat son derece sehar çok canlı, çok latif dudaklarla gerilmiş, Lüsü Stevert idi. Refakatinde, soğuk bir güzellik olan Karolin Heke le, pek vakur çehreli ve kırışık yüzü annesi vardı.

Lüst Stevert, Foseyriye:

— Bizimle birlikte gel, sana yer ayırdım dedi.

Foseyri:

— Hiçbir şey görmemek için mi? Dünyada gelmem! Ön sırada oturmaya tercih ederim.

Cevabını verdi.

Lüsü gücenmişti. Acaba kondisile birlikte görünmeye cesaret mi edemiyordu? Sonra, ansızın sakineserek, başka bir mevzua geçti:

— Nana'yı tanıdığını niçin bana söylemedin?

— Nana! Onu hiç görmedim.

— Hakikaten şahî mi?.. Onun la birlikte bir gece geçirdiğimizi

yeminle bana temin etmişlerdi. Fakat, Minyon, karşılığında, parmağı ile dudaklarında sükût işaretini yapıyordu. Ve Lüsü'nün bir suali üzerine, geçen bir delikanlıyı göstererek:

— Nana'nın dostu! Diye mırıldandı.

Hepsi ona baktılar. Sevimliydi. Foseyri onu tanıdı: Bu, kadınlarla üçyüz bin frank yiyen ve şimdi, çarşada ufak tefek alıp satarak kazancile yine onların çiçek ve arasına aksam yemeği paralarını ödleyen Dagene idi. Lüsü gözlerini beğendi. Ve:

— Ah! işte Blans! -diye hayırdı. Nana ile yattığını bana o söylemişti.

Güzel yüzü ablaklaşmış siyah sarışın bir kız olan Blana Dösviri, son derece kibar, büyük bir itina ile giyinmiş zarif bir adamın refakatinde geliyordu.

Foseyri, Döfalalois'in kulağına:

— Kont Ksavre Dövandövr, diye fısıldadı.

Kont, gazeteci ile el sıkışır-

ken, Lüsü ile Blans arasında da hararetili bir münakaşa geçmekteydi. İkisi de, birininki mai, diğerininki pembe; kasnaklı çetkilerle yolları tikıyor ve dudakları Nana ismini okudat keskin bir surette telâffuz ediyordu ki, herkes onları dinliyordu. Fakat, şimdi, Nana, bir aksisada gibi ve intizar ile kabanar bir arzu halinde, dehşin dörd kösesinde daha yüksek perdenin çalınıyordu. Hâlâ başlayacak mıydı? Erkekler satırları ne bakıyor, gec kalkanlar, durmasın beklemekten arabalarının adıyorlar; dışarıdakiler, gelip gecenlerin, havagazının yaymakta olduğu ve şimdi boşalan aydınlık tabakasını usul-

ca katederek, tiyatrosun dahili ni görmek üzere boyunlarını uzatarak baktıkları caddeden, içeriye giriyorlardı.

İslık calarak gelen bir külhanbeyi, kapıda, bir affın ö. nünde saplanıp kaldı, ve ickiden kısılmış bir sesle: "vayanassını be! Nana!" diye haykırdıktan sonra, yalpalıyarak ve postallarını sürüyerek, yoluna devam etti.

Efendi kılıkli adamlar tekrarladılar: "Nana! vayanassını be! Nana!"

Binirayak biravak üstünedydi. Gışelerin ölümleri kavgı koyuyor; ve şu havvanı ruh sadmelerinden biri ve yığınlara mahsus kaba şehvetperestlik i-

nde, Nana çağırın, Nana'yı istiyen seslerin uğultusundan hasil olma bir gürleme yükseliyor.

Fakat bütün bu gürültülerin üstünde, perdenin açılmak üzere bulunduğunu bildiren zil sadası işitildi. Caddelere kadar taşan bir velvele yükseldi: "Zil çaldı! Zil çaldı!" ve itişip kasmalar oluyor, herkes geçmek istiyor, halbuiki kontrol memurlarının gitgide sayısı arttığı görülmüyordu. Minyon, Rosun kostümünü görmiyormuş gibi, meys bir tavırla, nihayet alıp götürdü. Lafalois, ilk zil darbesini müteakip, Foseyri'ye de birlikte sürükliyerek perdenin açılış esnasında geçmekmek için, kalabalığı yararak ilerlemişti. Halkın bu istisali Lüsü Stevert'i kızdırdı. İşte kadınları itip kakıştiran kaba insanlar! Ve kendisi, Karolin Heke ve annesile birlikte en gerive kaldı. Dehşetli boşalmıştı; nihayetde, cadd-

NANA

Müellifi:
EMİL ZOLA

4

Türkiye çeviren:
HÂMİD REFİK

de, mütemadi horultusunu muhafazada devam ediyordu.

Lüsü merdivenleri çıkarken:

— Sanki piyesleri her zaman gülmüş gibi dyordu.

Foseyri ve Lafalois, salonda koltuklarının önünde tekrar etrafı bakıyorlardı. Salon sim- rafa sağa sola gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv- di sâsalarla gümüşlüştü. Kuv-

DÜNDEN
BUGÜNE

Dünyaya yeni bir nizam.

Yeni bir nizam lazım mı? Niçin hayır diyelim? Elbette lazım.

Bir ölümlü ve dirim harbi olan bugünkü harpte, bütün muharepler, bir hürriyet harbini yaptıklarını ilan ederler. diğeri taraftan bir çok hür milletler hürriyetlerini kaybetmiş bulunuyorlar. Bir dünya emniyetini temin edeceklerini ilan ederlerken bütün insanlık emniyetini kaybetmiş bulunuyorlar.

Dün mazlumiyet içinde büyüyen bir millet, bugün zalim bir fatih oluyor. Dün bir memleketin taksiminde anlaşılmış olanlardan biri bugün taksim ettiği yerin hürriyet ve istiklâl bayrağını acıyarak dükkân muharepleri bugün mütefek, dükkân mütefekleri bugün müharip oluyor. Dünyanın, insanlığın bu kahvece seyrinde beşeriyetin selâmeti ancak ve ancak yeni bir nizamın doğmasıyla kabil olacaktır. Fakat bu kurulacak nizam bugünkü mazlumları yarın zalim yapacak bir kin tohumu değil, beşeriyete müsavi bir hak veren adil bir fikrin tohumu atılmaktadır. Bu nizam hür milletleri bir köle yapan esaretin esasları değil mazlum milletleri hürriyete kavuşturacak bir akide serpmelidir. Bugünkü cihan katliamında cihanîlik zihniyetini insanlık hürriyetine tebdil edecek bir yeni nizam yirminci asrın dini ve bu dini bütün insanlığa aşılacak fânî ise yirminci asrın peygamberi olacaktır. Bu din nerede? Bu peygamber nerede?

Bes kıtanın milyarlarca ufkundan yalnız top sesleri, "ölüm!" sesleri geliyor.

ADİL YURDAKUL

HADİSELER, İNSANLAR ve GAZETELER.

Nadir Nadi ve beşer hukuku beyannamesi - Apartıman sahipleri yeni bir usulbulmuşlar!

Dünya Cumhuriyetinde Nadir Nadi, "Hürriyetin Yıkıldığını" başlıklı bir fıkra neşretmiş bulunmaktadı.

Bay Nadir Nadi bu yazısında, bakınız ne diyor:

"Hukuku - Beşer beyannamesi'nin ilanı gününden başlan hürriyetin ferdiyetçi tefsiri, iste gördük, Fransayı ne hale koydu. - Bizde ferdler hürdür! diyorlardı."

Viyanada yüksek iktisad tahsil ettiği söylenen Nadir Nadi, iktisad ilmini ne suretle ve ne derecede tahsil etmiş olursa olsun, "hürriyetin ferdiyetçi tefsiri"ni (bu galiba "telâkiki" olacak) bundan biraz daha iyi ve doğru bir şekilde anlamış ve bilmiş olması lazımdır!

Bay Nadir Nadinin yanındaki nokta şudur:

Beşer Hukuku beyannamesi'nin hazırlayıcıları, hakikatte bu fikirlerin mühim bir kısmını kendisinden mühem oldukları J. J. Rousseau'nun içtimai mahasematı ferd hürriyeti telâkikiyi yanlış anlamışlar ve bunu kötti bir anarizm'e tereddüt ettirmek suretiledir ki, Fransanın bugünkü felâketinde müessir olmuşlardır.

Görülüyor ki hakikatte fena olan hürriyetin "ferdiyetçi" telâkiki değil, bu telâkikin yanlış tefsiri ve kötti telâkiki'dir.

Nadir Nadinin yanındaki ikinci nokta da, Beşer Hukuku beyannamesinin vadedtiği hürriyeti, sadece Fransızlara has bir nimet gibi görmekte ve gözlemekte olmalıdır. Halbuki bu beyanname ve beyannamenin ahenksizliği mahiyetli onun en büyük vasfı olarak meydana çıkar.

Bay Nadir Nadi, vaktile az ve vaktile de hiç mesgul olmadığı anlaşılan Hukuku Esasıye kitaplarını, yenibaştan, birkere

daha gözden geçirse fena olmuştur!

Bazı apartıman sahiplerinin, kiralayı arttırmak yasağı karşısında, bunu ölemek üzere buldukları yeni bir usulden bahsediliyordu.

Canı yananlardan biri şunu anlatı:

"- Bulunan usul gayet basittir. Her dairenin kiracısına, tabii ihtiyaçlarını karşılayacak miktardan fazla Terkos parası yüklemektir. Farzediniz ki bir apartıman da vasatı olarak beş daire var.

Bunların herbirinden aylık şu parayı alarak, maktuan, meselâ 250 kuruş gibi fahiş bir para isteniyor ve bunun ödenmesi mecburiyetini kontrata dercediliyor. Öyle ki, kiracı isterse bile bu parayı ödemeğe mecbur olacaktır.

Terkos parası üç ayda bir ödenmektedir, ayda iki yüz elli kuruş hesabı bu müddet zarfındaki tutarı olan yedi yüz elli kuruş kiracıdan çatır çatır alıyor. Üç ayda bir beher daireye isabet eden yedi yüz elli kuruş beşle darbedersek otuz yedi buçuk lira ettiğini görürüz. Halbuki hakikatte bu miktar on iki buçuk liraya geçmez.

Düşünüldü bir kere: On iki buçuk liraya mukabil otuz yedi buçuk lira!

Hileyeye karşı koyacak tedbir kanunlardan ziyade, buna maruz kalabilecekleri nakikati ve ihtirazıdır. Bizce, bu hususta, bütün kanuni imkânları bertaraf edecek tedbirler alınmasını doğru bulmaktakı beraber, kiracıların ev şipşipile mücadelesini ve haklarının korunmasını temin edecek birtakım birlik teşekkülleri ve cemiyetler kurulması da muvafık görüyoruz.

Başka çare yok.

NACİ GALİP

Artık yazın geldiğine inanabiliriz

Dün İstanbul senenin en sıcak gününü yaşadı. Gölgede hararet 33 dereceyi geçiyor, güneşte dolamak imkân olmuştur.

Uzun zamandanberi havaların fena gitmesini göz önünde tutan bazı İstanbullular bu sene yaz gelmeyeceğine kanaat getirmişlerken dün birdenbire bunalımlı bir sıcak karşışmalar ve bu sene yaz gelmeyecek iddialarını şakaklarından burunlarından damlayan terle silip atmışlardır.

Açık mukavere

Bay Vehbi Tunç'a bahsettiğiniz yanlışlık dün tashi hedilmiştir. Dikkatinize teşekkür ederim.

N. N.

Rus ve İngiliz konuşmaları devam ediyor

Cenevre 16 (A. A.) — Londra raiki müzakerelere amiral Şarlamof devam etmektedir.

Çarşamba günü başlamış olan İngiliz - Sovyet askeri görüşmelerinin memnuniyet mucip bir tarzda ilerlediği bildirilmektedir.

Kçük ilânlar

★ lise mezunu 45 lira maaşlı, Boy 1,60, kilo 71 kumral; bir bay, orta tahsilli, yaşı ile uygun, yeşil gözlü, uzunca boy lu musikiye aşına bir bayanla evlenmek istiyor. Danış Rümü

★ 17 yaşında orta mektep mektep mezunuyum; az daktilo bilirim. Hususi veya resmi müesseselerde 25 lira ücretle iş arıyorum. İsteyenlerin Üçman rümuzuna müracaatları.

★ 19 yaşındayım. Siyah gözlü narin yapıyım. Tahsilim orta iyi bir aile kızyım. En az 75 lira aylıklı, 25-33 yaş arasında edebiyatı seven bir bayla evlenmek istiyorum. Devlet memuru olması daha saygınlı tercihtir.

Fotografle R. F. rümuzuna müracaat.

Bir itizar

Evvelki günkü «Nana» tefrika mızda esefle şayan bir karışıklık olmuş ve başka bir yazıya ait birkaç satır, iki yerde romana karıştırılmıştır. Bereket versin ki, karışan bu parçaların kendini belli edecek kadar açık bir farkla, nispeten küçük ve beyaz bir yazıdan dizilmiş olması, yanlışlığı ilk bakışta göze çarpmaktadır. İstemiyerek vâkı olan bu hatadan dolayı, karilerimizden özür dileriz.

Smolensk'de binlerce tank yürürken, Sovyetlerin Harici ve komiser muavini Tovares Lozovski şöyle demiştir:

— Moskova cepheden 800 kilometre uzaktadır.

(1) Bu yazının 40'tisinden önce 48 saat sonra, Almanya, Bolşeviklere karşı mücadele açmış olmuştur.

Yakın Tarihten bir sahife: 1

Kremlin Sarayında geçirdiğim geceler...

Çarlar Moskovayı Bizansın yerine koymak isterlerdi...

2000 den fazla kilisesi olduğu için, sokaklarından istavroz çıkarmadan geçilemeyen şehir...

Sovyetler Birliği adını taşıyan bugünkü Rusya'nın Hariciye komiser muavini Lozovski on gün evvel, Moskovada yabancı gazetecilere verdiği bir beyanatta şu cümlelerle bitirmişti:

— Moskova zaptedilemez. Napolyon mağlup olma için buraya kadar gelebilmiş ve Kremlin'e girebilmiştir. Fakat Hitler, Moskovanın ve Kremlin'in ancak resimlerini görebilir.

Bunun türkcesi şudur:

«Hitleri Moskovaya sokmaya çalışıyor. O, Kremlin sarayını dübbütün tersi ile dahi göremiyecektir.»

Bu harbin başladığı günlerde «askeri muharrimci emekli albay Sadık Duman» imzası ile En Son Havadisde çıkan bir maktalede Alman umumî karargâhının hedefleri ne olabileceği tahvil edilirken bunlar, siyasi ve iktisadi diye ikiye ayrılıyor ve şu fikir yürütülmüştü:

«Hitlerin açtığı harp, muhtak ki büyük iktisadi endişelerden ve zarureterden doğmuştur. Ve mutlaka esas hedef, Sovyetler Birliği'nin Almanya'ya en yakın ve çok zengin olan ambarı yani Ukranya'yı ele geçirmektir. Fakat Sovyetler Birliği'ne karşı açılan bir muharebeden Almanyanın az zararlar çok faide elde etmes de matlup olduğu için, Hitler bu harbe bir «Mukaddes cihad» şekli verecektir. (1) Eğer bu tahminimiz tahakkuk eder ve hâdis bu tarzda inkişaf ederse Alman ordularına gösterilecek ilk hedefin Moskova ve Leningrad olacaktır.»

Hitlerin, Moskovaya girip Kremlin sarayında söyleyeceği bir nutuktan elde edilecek siyasi neticeler, Ukranya, ambarlarını zaptedip «tertece» ekmeklerden çok daha müessir olur.

Harbin bütün seyri bu tahminimiz isabetini göze vurmaktadır. Hitler cenû orduları ile Romanya, Macar ve Slovaçya fırkaları ile Kiyef' ve Odesa'yı zapt için pek kanlı mücadelelere devam etmekte herasr asıl şiddetini merkeze ve şimala tevcih etmiş bulunmaktadır. Alman esmi tebliğlerinin ehemmiyetle kaydedildiği hâdiseler, Moskovaya doğru yürüyüşün inkişafını şeret veya vadeyile, ufak veya büyük zaferler oluyor.

Smolensk'de binlerce tank yürürken, Sovyetlerin Harici ve komiser muavini Tovares Lozovski şöyle demiştir:

— Moskova cepheden 800 kilometre uzaktadır.

(1) Bu yazının 40'tisinden önce 48 saat sonra, Almanya, Bolşeviklere karşı mücadele açmış olmuştur.

(1) İkinci Sultan Mahmud'un Vak'atı Havriye'de tepelediği müteaddi Yençilere benzer bir eski askeri teşkilât: Zaleçleler.

NİZAMETTİN NAZİF

Adliye Vekili

İmralıya gidiyor.

Adliye Vekili bugün Adliye'yi ziyaret edecek ve Cuma günü Mudanya vapuru ile İmralıya gidecektir.

GÖRDÜKLERİM ve DÜŞÜNDÜKLERİM

Saraylar idaresi ve Belediye

Camlı köşkün mermerlerinde incir ağaçları bitiyor. Güya tamir edilmiş bir duvar

Sevimli ve cavval arkadaşım sinden otlar çıkar da görölmez Nizamettin Nazifin (En Son Havadisine yazacağım yazlar için yukarıdaki başlıktan münasibini bulamadım.)

Çünkü onun; bakımda görme-yenlerden, görüp de düşünmeyenlerden haz etmediğini bilirim. Dil mütehasşısı geçiren ve lâti feyi de çok seven bir arkadaşım la yeni tâbirler, hakkında gördüğün naz r, vekil kelimesi yâründe o zamanlar heveskârların tehallükle kullanmağa başladıkları (Bakan) tâbiri mevzuubahis olmuştur, o arkadaşım gören dense da bakan yerine gören dense da muallâ mevkiden bakmanın de-til görmenin şu frenklerin observation kelimesinden kassettikledi mananın lüzumu yok mu?

Bu bir lâfîde idi, aynı zamanda İsmi bir düşünüş idi.

Trmıyaların - bil'assa sıcak havalarla tahammülüne imkân olmayan izhamından, hele ar'arın sahanlıklarında birbirinin yüzüne gözüne pervasız ve saygısız sigara dumanlarını savuran bu tacizlerden kurtulmak için Beşiktaş'tan yaya olarak Kapaşa kadar bir seyahat yapıyordum.

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu. O zarif binanınki yüzünü gözümlü yıkamamı bir güzel gibi kirlil bir sima arzeliyor. Sonra merak ettim, tahkiki ettim. Meğer bu benim gördüğüm kirlil köşkün hircine alıduğundan bu kısmın tathiri belediyyeye ait imiş. Saraylar idaresi bununla mesgul değilmiş fakat ne de olsa en mutena ve en zarif bir binanın ötesinden beri...

Bir tarafı sarayın yüksek duvarları, diğer tarafı hüdaınabit bahçelerle bezemmiş yeşil saha ile örtülü, asırdide ağaçların serinliklerin gölgeleri altında yürüyordum. Bu geniş yolun yaya fakat kaldırımsız kısımlarından İstanbul'a yeni gelmiş bir seyyah gibi bakına bakına ilerliyordum. Cami köşk denilen her zaman (Pembeli) badana ile kusur ve ayıplar tapatılan köşkün hizasındaydım. Jözerime inanmıyordum. Bu köşkün pencereleir altındaki çerçevelerin her tarafından otur, 8-10 meçkeller sarıyordu

Hikâyes

Amucanın hikâyesi...

Çeviren:

Celâl Tefvik Sayman

Yazan:

Guy de Maupassant

Beyaz sakallı ihtiyar bir dilenci bizden sadaka istedi. Arkadaşım Josef Darvanehe adamın eline yarım frak sıkırdıktan sonra bana döndü dedi ki:

— Bu adam bana Amerikadaki amcamı hatırlattı.

— Evet Amerikadaki amcamın tuhaf bir hikâyesi vardır. Hattı, sıfırlasın bir surette zihnini ılgal eder ve her vesile ile hatırladım. sana da anlatayım:

— Biz Havriyye. Orada olduğumuz müddetçe darlık içinde yaşadık. Ailemin güvenciliği bir serveti yoktu. Babam geç vakitlere kadar bir yazıhanede çalışarak kazandığı para ile bizi şöyle böyle geçindiriyordu.

İki hemşiremle annem, zenginler gibi yaşamamın verdiği teessürle müthiş surette ızdırıp çektiklerini hissettiriyorlardı. Her fırsatta babama catılıyor, bu işleri mes'uliyeti yüzüne vuracak bütün acı sözler kendisine söyleniyordu. Zavallı adam böyle anlarda kükürü ağızını ter kapladı zannıyla elini alına götürür, mevcut olmayan ıslaklığı siliyormuş gibi bir hareket yapar, tenkit ve tekdirlere hiç ses çıkarmazdı. Masum ve günahsız halile rikkatime dokunurdu. Kendisine pek acıdım.

Fakat halimiz de amcamın şeydi. Hiç bir davete gitmezdi. Biz de geirler diye korkarak hemşirelerin kendi esvaplarını kendileri dikerler, üzerine ilâve edecekleri on santimlik bir seridin tedariki için bir hayli münakaşa edildirdi. Sadece corba ve şüir etinden ibaret yemekler verdik. Bunların sıhhati iyi ve besleyici oldukları iddia edildirdi. Fakat ne de olsa ben bunları beğenmiyordum. Bıkımdım.

Her şeye rağmen ailenin sısırmaz bir programı vardı. Her Pazartesi her beraber gezmiye çıkardık. Bu çıkışlar gayet tankanlı olurdu. Babam redingotunu giyer, başına büyük şapkasını koyar, eline eldivenlerini geçirirdi. Resmi günlerde rınkılı bayraklarla süslenen gemiler gibi bir kıyafet takıman anneme kolunu verirdi.

Aynı itina ile giyinmiş hemşirelerim hareket kumandasını beklerlerdi. Ekseriya tam bu aralık bir aksilik çıkar, babamın redingotunda bir leke göze ilisir, annem telaşa koşar benzine batırılmış bir bezle lekayı gidermeye çalışırdı. İstibince hemşirelerim önde kolkola, biz arkada, aley Vâlâ ile yola düzülürdük.

Ben annemin solunda yürürdüm. Babam da sağında giderdi. Alayımız görülecek seydi, Gözler Heride, başlar dik, adımlar mevzun ve yürüyüş umumiyet itibarıyla heybetli ve mağrur... Yalnız Pazarları çıkanların gösterdikleri acıılığı her halimizle isbat ederdik.

Rıhtımdan geçişlerimiz esnasında uzak, meçhul diyarlardan gelen gemilerin ufuktan doğru yaklaştığını seyrederken babam: — Ha-derdi- ister misin Jol bunların birisinden çıkıversin.

Jol babamın has kardeşi, amcamdı. Ve ailenin yegâne ümidi, büyük ümidi idi.

Anlaşılan bir çok sene evvel

amcam babadan kalma ne varsa silip süpürmüştü, alabildiğine yedikten sonra para kazanmak maksadıyla Amerikaya gitmişti. Kendimi bilemeden beri kendisinden bahsedildiğini duyardım. O kadar ki görür görmez kendisini tanıyacaktım zannedirdim. Hayatının bütün safhaları önümde anlatılmıştı. Hırsız olduğu rivayet edildirdi. Zengin bir ailede bir çıkıp ta müsrüflük etse, sadece «Çapkin, müsrüf» gibi sıfatlar ahr. Lâkin bir fakir ailenin üç beş kurusunu yemek cinayetini işliyverdi: «Ahlâksız, rezil, hayırsız» derler. Bu noktâ nazar yerindedir. Çünkü fasiller aynı olmakla beraber neticeleri aynı değildir.

Hulâsa amca Jol kendi hissesini yedikten başka babamınkini de miktâr ve kıymet itibarıyla sıfıra yakın bir hale getirdiği için aile meclisinde iyi bir şörete malik değildi. Bir vakitler onu Havverden Nevvorka giden bir gemiye bindirerek Amerikaya göndermişti. Oranya gittikten sonra bilmem ne ticareti ile işe başlamış ve yazdığı mektuplarda kazancını yoluna koyduğunu bildirdiyormuş. Az zamanda zengin olacağını, olur olmaz da para göndererek babama karşı ettiği hakışığı tamir edeceğini temin ediyormuş. Bu mektupların aile de büyük bayramlara sebebiyet verdiğini pek iyi hatırlarım. Herkes heyecan içinde:

— Allah Allah -diyordu- Nasıl olmus ta Jol bu kadar yola gelmiş olsun. Maamafî onun damarların Darvanehe'lerin kanı cevelân ettiğine göre ondan her iyiliği beklemek mümkündür. Hakiki bir darvane...

Amerikadan dönen bir kaptan bize amcamın işi büyüttüğünü, büyük bir mağazaya sahip bulunduğunu haber verdi. Bu sırada babama gelen bir mektup şöyle yazıyordu:

«Kardeşim Filip, beni merak etmemen için yazıyorum. Şah-hattayım: İşlerim yolundadır. Yarn Cenubi Amerikada yapı-lacak büyük bir seyahate çıkıyorum. İhtimal ki uzun bir müddet benden mektup alamıyacaksınız. Bununla beraber merak etmeye lüzum yok. Havre adamakıllı zengin olunca döneceğim. Yakın bir zamanda tahakkuk edecek olan emelimizi beraber idarek edecek, saadetimizi beraber tadacağız, göreceksiniz.»

Bu mektup ailenin kitabı mukaddesi olmuş, incil kadar mü-kerreren okunmuş, bütün bildiklere, tanıdıklara gösterilmişti.

On sene hakikaten amcam Jol hiç bir yerden eseri hayat göstermedi. Fakat babamın ümidi geçen her sene ile beraber büyüyüp, genişliyordu. Annem ise her fırsatta:

— Bizim işi Jolümü, sevgili Jolümü bu bir kere Amerikadan döndü mü her işimiz düzelecek. Kim ne derse desin. O açık-göz. Muvaffak olmanın yolunu bul-muştur.

Pazar gezintilerimizde açık denizlerden geldiğini seyrettiğimiz vapurları işaret ederek babam yine tekrarlardı:

— Ha ister misiniz Jol içinden

çıkıversin. Ha ne güzel sürpriz olur değil mi?

Hepimiz bu sözlerin tesirinde kalark vapurdan beyaz mendilli bir elin uzandığını ve bize işaret edip:

— Hey!.. Çocuklar, hey Filip... diye bağıracağı vehmine düşerdik.

Tahakkuk ettirilecek bin türlü projemiz vardı. Zengin olunca İngoull civarında bir köşk satın alacaktık. Babam bu hususta bir takım pazarlıklara bile girişmişti.

Hemşirelerden büyüğü o zaman yirmi sekiz yaşında idi. Küçüğü yirmi altıya varmıştı. Ve henüz her ikisi de bekârdılar. Küçüğüne çıkan talip orta halli bir memurdu. Parasız fakat namuslu idi. Amerikadaki amcamın mektubu ona da gösterilmiş olacaktı ki eniştem bütün tereddütlerini bertaraf etti ve evlendiler. Aileye katılan yeni damatla beraber bir gün uzunca bir seyahat yapmak düşünüldü.

Jarsey adası bizim gibi irta hal-i ailelerin seyahat ihtiyakını tatmin edebilecek ideal bir yerdi. Büyük bir vapura binilecek, Bahrimuhite açılacak ve sonra en-nebi bir toprağa ayak bastılacaktı. Hindistana gitmek gibi bir şey.

Hakikatte Jarsey adası Havre den iki saatlik bir mesafede idi. Sadece İngilizlere aittir. Böyle olunca orada cenabi bir milletle ahlâk ve tabiatın, yasayın tarzını falan hep tekkile imkân bulacak. Bu fırsatı günlerce bekledik. Her dakika mesul olduğumuz bir mevzu halini alan seyahat nihayet geldi. Bugünkü gibi hatırlıyorum, Granvil rıhtımına bordasını dayamış olan büyük vapura binerek babam üç parçadan ibaret olan eşyalarını yüklenmesine nezaret ediyor, annem büyük hemşiresinin kolundan yakalamış kaybetmemeye çalışıyordu. Yeni evliler ise en arkadaşımız nadiren seyahat edenlerinki böyle anlarda duydukları heyecanla sarıslıyorlardı. Vaziyetimiz den dolayı me'sut ve mağrurduk.

Vapur rıhtımdan çıktı. Yeşil bir mermerin diiz sahını andıran bir deniz üzerinde gidiyorduk. Arkamızda kalan karanın yavaş yavaş gözden kayboluşunu seyrediyorduk.

Babam lekeleri henüz silinmiş meşhur redingotunun bana Pa-zar gezmelerini hatırlatan benzin kokularını etrafı yayarak dolay-yordu. Bir aralık biraz ötede istridiye yiyen iki sık bayan gerdirdi. Bunlara iki delikanlı ikramda bulunuyorlardı. Gemici kıyafetli ihtiyar satıcıdan aldıkları açık kabukları nazikâne uzatıyorlar, hanımlar da bunların

— Sonu yarmı

sularını elbiselerine damlatmak için ağızlarını ileriye doğru uzatarak işvebaz edalarla yiyor,

ZAYİ
İst. Erkek Lisesinden 937 - 938 senesinde aldığım Tastiknameyi kaybettim. Yenisini çıkaracağım den ekisinin hükmü yoktur.

İst. Erkek Lisesi
Sınıf 1 — A No. 204
NEVZAD

— Ha ister misiniz Jol içinden

mek tehlikelidir. Pusu kurdugumuz, yolunu keştiğimiz adam şeytanın işi yok ya, belki elimizden kurtulur, bizi tanır, o zaman mahvoluruz. Halbuki, buradan kaçmanın ihtimali yok. Onun için burada beklemek en muvafık bir harekettir. Ben, bu işe taraftar değilim. Ve siz yapmak istesenez de sizinle beraber gelmem.

— Peki ama böyle boş durmakta da bir mana yok. Bu günlerde diikkân da kâr bırakmıyor.

— Bekleriz. Elbet bir kis-met gelir. Biraz da dikkatli ol-malıyız. Tahtakurusu öldürür gibi adam boğazlamak ta doğ-ru değil. Bir gün gelir kokusu çıkar bu fışın.

Şarlo, bu fırsatı kaçırmak istemedi. Savuşmak, buradan uzaklaşmak işi bundan güzel bir fırsat olamazdı. Söze karıştı:

— Bu işi ben yaparım, dedi. Ormanlara dalar, pusuda

bekler, bir av ele geçirmeğe çalışır. Gelen olursa siz de onu burada haklırsınız. Ele geçirdiğimiz şeyleri eskisi gibi aramızda taksim ederiz.

Marten sordu:

— Ya burada bir şey olmaz sa?

— Kismet işi bu, belki de olmaz. ben bir şey yaparsam, tabii ele geçen şey ortamdadır, paylaşılar.

Bu cevaptan Marten memnun oldu, yüzü güldü. Ve Şarlo o gün şöyle etrafı kolaçan et-mek maksadıyla lokantadan ayrıldı. Giderken:

— Belki yolunu uzatır, kö-ye, kasabaya kadar bir dolaş-ma yaparım, geç kalır bir iki gece gelmezsem merak etme-yin.

Demeyi de unuttu.

Aradan dokuz gün geçti. Ne Şarlo gözüktü, ne de ondan bir haber aldılar. Marten telaşla-nyor başına bir felâket gelme-

sinden korkuyordu. Fetis bu fi-krde değildi.

— Şarlo, -diyordu- burada bir kaç para yaptı, cepleri dol-du. Fakat, öyle damdan düşer gibi ayrılmayı doğru bulmadığı için, bir vesile arıyordu. Fırsat çıkınca, kaçırma- iste-medi, dışarıda iş yapmayı vesile ederek savuştu. Bir daha gelmez. Nafile beklemeyi Marten! Son günlerde de işler durunca keyfi kağıdı da muhakkak.

— Zannetmem. Şarlo mert adamdır, muhakkak gelir.

— Aldanıyorsun. ben, onun bir daha buraya dönmeceğini senet verir, hattâ -seninle bahse bile tutuşurum. Hem sa-na bir şey söyleyeyim mi, Şarlo biraz da korkusundan gitti bu radan!

— Hay kâfir şeytan hay! Eğer evvelce aklıma gelseydi belki de bu işi yapardık. Ne dersin ha Fetis?

Fetis cevap vermeğe hazırlanırken, Lokantanın önünde bir araba durdu:

Gelen Jerveydi. Marten kızını görünce, sevinmekle beraber, kafasında şu sorgu istif-

Ahmet Ateş

Karyola ve Mobilya Satış Evi

İst: Nuruosmaniye Çuhacıhan karşısında

Her nevi karyola ve mobilyelerinizi buradan ucuz ve sağlam olarak tedarik edebilirsiniz. Tavsiye ederiz..

Parasız küçük ilânlar servisi açıyoruz.

İş arayanlar, iş verenler ve evlenmek isteyenler için...

Bundan sonra iş ve işçi arayanlarla evlenmek isteyenlerin gönderecekleri küçük ilânları neşretmeğe karar verdik.

Biz, diğer gazetelerde olduğu gibi gönderecek ilânlara bir de kupon yapıştırılmasına lüzum görmüyoruz. Karilerimiz yalnız evlenme tekliflerine, okunaklı bir yazı ile sarıf adreslerini koymaları şarttır. Ciddi addedilemeyecek teklifleri neşretmek hakkını muhafaza ediyoruz.

Mektup gönderecek olanlar, haklarında azami bir ketümiyet muhafaza edileceğine inanabilirler. İkrâmiyeli bilmecele- rin neşrine başlıyoruz. Bunlardan her on tanesi ni doğru halledip bize gönderenler, hazırladığı mız hediye stokundan istifade edeceklerdir.

İlk bilmeceyi bekleyiniz

Sahip ve Başmuharriri: NİZAMETTİN NAZİF

Neşriyat Direktörü: ŞÜKRÜ SARACÖĞÜ

Vatan matbaası

ENSON HAVADIS

İLÂN FİYATLARI

Başlık maktu olarak 500

1 inci sayfa santimi 300

2 " " " 200

3 " " " 75

4 " " " 50

Ahşap Sarılam: Türkiye Haric için için

Senelik 1000 1700

Altı aylık 550 1000

Üç aylık 275 500

Aylık 100

Emlâk alım satım

Her muhitte satılık apartman, ev, arsa istiyenler ve em-lâk satmak dihiyenlere yazıha-nemizde azami kolaylık gösterilir.

Fatih parkı karşısında Dül-gerzade Camii üstünde Kâmil Paşa sokak No. 6

ENVER GÜRMAN

TIYATROLAR

Film Rejisörü VEDAT ÜRFİ

Yaz Temsilleri

16 Temmuz Çarşamba BEY-KOZ — 18 Temmuz Cuma BA-KIRKÖY MİLTİYADI — 20 Temmuz Pazar BEYLERBEYİ TIYATROLARINDA

KAN!

Büyük Eser 3 Perde

17 Temmuz Perşembe TAKSİM ALINTIPE TIYATROLARIN DA

BEYAZ BAYKUŞ

Facia 3 Perde

(Vedat Ürfi temsillere bizzat iştirak edecektir.)

SİNEMALAR

Beyoğlu

Halk sinemasında

3. — TENCERE YUVARLANDI

Komedi.

Matine 11 de gece 8.30 da

1. — GÜNGADIN. Türkçe sözlü.

2. — GÜNDÜZ İNSAN GECE KURT.

★

BEŞİKTAŞ BAHCESİ

2 Film Birden

1 — Tosun Paşa Türkçe

2 — Güzel Esire

Beşiktaş Suat Park Sinemasında

2 Film Birden

1 — Lorel ve Hardi

2 — Esir Tüccarlar

★

Çemberlitaş Sinemasında

12 Maskeliler

31 Kısım Birden

ENSON HAVADIS

İLÂN FİYATLARI

Başlık maktu olarak 500

1 inci sayfa santimi 300

2 " " " 200

3 " " " 75

4 " " " 50

Ahşap Sarılam: Türkiye Haric için için

Senelik 1000 1700

Altı aylık 550 1000

Üç aylık 275 500

Aylık 100

Müjde!

Litvanyadan yeni gelen mütehasşis kimyager tahta kurusu Fire, gıve, hamam böcekleri, Sivrisinek ce sair haşaratı imha eder çok müessir bir ilaç ıcaft etmiştir.

25 - 50 kuruşla, DEZENFEKTÖR, sizi tahtakurularından, 50 - 100 kuruşla, ASEPTOL tahtakuruları ve pirelerden, 100 kuruşla, bir litre ilaç tahtakurusu, güve, sivrisinek ve bilümmün haşaratı imha eder.

25 kuruşla BLATTOL, sizi hamamböceklerinden kurtarabilir. Stanislaw Korolkeviç imalâthanesin den tedarik edebilirsiniz!

Komisyoncular aramaktayız

Beyoğlu Galatasaray Büyük Bayram sokak No. 44

Devlet Demiryolları ilânları

Muhammen bedeli (38.000) lira olan 19 kalem muhtelif elektro 28/8/1941 Perşembe günü saat 15 de kapalı zarf usulü ile Ankara'da idare binasında satın alınacaktır.

Bu işe girmek isetyenlerin (2850) liralık muvakkat teminat ile kamunun tayin ettiği vesikaları ve tekliflerini aynı gün saat 14 de ka-dar Komisyon Reisliğine vermeleri lâzımdır.

Sartnameler (100) kuruşla Ankara ve Haydarpaşa vezmelerinde satılmaktadır. (5729)

Türkiye Cumhuriyeti

Ziraat Bankası

Kuruluş Tarihi: 1888. — Sermayesi: 100.000.000 Türk Lirası

Şube ve Ajans adedi: 265

Zirai ve Ticari her nevi banka muameleleri.

Para biriktirenlere 23.800 lira ikramiye veriyor

Ziraat Bankasında kumbaralı ve ihbarsız tasarruf hesapla-rında en az 50 lirası bulunanlara denede 4 defa çekilecek kur'a ile aşağıdaki plana göre ikramiye dağıtılacaktır:

4 adet 1.000 Liralık 4.000 Lr. 100 adet 50 Liralık 5.000 Lira

4 " 500 " 2.000 " 120 " 40 " 4.800 "

4 " 250 " 1.000 " 160 " 20 " 3.200 "

40 " 100 " 4.000 "

DIKKAT: Hesaplarındaki paralar bir sene içinde 50 liran- dan aşağı düşmüşlerse ikramiye çıktığı takdirde % 20 faz-lasile verilecektir.

Kurallar senede 4 defa 11 Eylül, 11 Birincikanun, 11 Mart ve 11 Haziran tarihlerinde çekilecektir.

İstanbul inhisarlar umum müdürlüğü ilanları

Cinsi Miktarı Muhammen B. % 7,5 Teminat Eksiltme

Lira Kr. Lira Kr. şekli Gün Saati

Toz pompası 300 Adet 315.— 24.— A. Eksiltme 29/7/941 9.30

Blok karton 1500 Kg. — — — Pazarlık " 9.45

Telefon teli 100 " — — — " " 10

" fincanı deve 150 Adet — — — " " " 10.30

Muhtelif demir levazımatı 12 Kalem — — — " " " 10.30

1. — Nümune ve şartnameleri mucibince yukarda cins ve miktarı yazılı malzeme hizalarında 800-

2. — Toz pompasının muhammen bedeli, muvakkat teminatı hizasında yazılır.

3. — Eksiltme ve pazarlık yukarda yazılı gün ve saatlerde Kabaatışta Levazım şubemizdeki Alım komisyonunda yapılacaktır.

4. — Şartname ve müfredat listesi sözü geçen şubeden parasız alınacağı gibi nümuneleri de görüle-bilir.

5. — İsteklilerin tayin olunan gün ve saatlerde teklif edecekleri fiyat üzerine % 7,5 güvenme para-müracaatları.

5749

En Son Havadisın Cinayet ve Macera Tefriksı: 52

KANLI LOKANTA

Çeviren: M. S Çapanoğlu

— Korkusundan mı?... Ne-den? Kimden?

— Bizden ayol, bizden!... Belki bir gece onu da temizle-ri, biriktirdiği paraları alırız diye...

Marten güir bir kahkaha sa-vurdu.

— Hay kâfir şeytan hay! Eğer evvelce aklıma gelseydi belki de bu işi yapardık. Ne dersin ha Fetis?

Fetis cevap vermeğe hazırlanırken, Lokantanın önünde bir araba durdu:

Gelen Jerveydi. Marten kızını görünce, sevinmekle be-ra-menfaatı var?... O, bütün pa-

hamlandı:

— Yine mi para istemeğe geldi acaba?

Jerve babasından para is-temeğe gelmemişti. O Şarloyu merak etmişti, üç dört güne ka-dar geleceğini söylediği halde kendisini görmeğe gelmemesi kafasında şüpheler, tereddüt-le-r, endişeler yaratmıştı. İlk düşüncesi şu oldu: «Babam Şarlo'yu yakaladı. Muhakkak onu öldürdüler. Onun için ge-le-medi. Benim için bir şey söy-le-di mi acaba?...» Sonra, Şarlo gibi zeki, kurnaz açık-göz bir a-damın ele gcmiyecğini düşün-dü. Daha mantıklı bir fikir ha-trına geldi:

«Şarlonun babamın parası-nı çalıp bana getirmesinde ne menfaatı var?... O, bütün pa-

raları alıp kaçmıştır. Bana pa-ra getireceğini düşünmekle en büyük ahmaklığı yapıyorum!»

Bütün günlerini bu düşün-celerle geçiren Jerve evinde duramaz oldu,